

2/2025

WUORIKAUTISET

sisälllys

- 4 Puhiksen kuulumiset
- 5 ISW Helsinki
- 12 ISW Delft
- 16 ISW Mons
- 22 Viikin wappuappro
- 24 Excumestari maanpaossa – osa 1
- 28 Vuorimiespäivät
- 30 Raati testaa: minuuttikalja
- 34 Puuhanurkka

Julkaisija:

Wuorikautiset
Vuorimieskilta ry
Kemistintie 1 D 2
02150 Espoo

Painettu:

Painokiila Oy

Kiitokset:

Claus Enckell
Erkka Koskenniemi
Jade Lehtonen
Juho Paananen
Oskari Airila
Siiri Olenius
Valtteri Vaarno

Päätoimittaja:

Sonja Talosela

Toimittajat:

Alexander Lindholm

pääkirjoitus

Ihanaa ja toivottavasti myös aurinkoista vappua kaikille!

Lukuvuosi kokonaisuudessaan on edennyt ihan hurrrrrjaa vauhtia ja kohta koittaakin, luoja kiitos, jo kauan odotettu kesäloma (tiedättehän, tarvitsee vain käydä töissä eli velvollisuuksien määrä vähenee merkittävästi).

Paljon on puuhailtu tänä keväänä ja se näkyy myös tässä numerossa. On käyty ulkomailla, on saatu vieraita ulkomailta, ja osa on sinne karannutkin puolipysyvästi. On puuhailtu sitä sun tätä niin Otaniemessä, kuin myös Otaniemen ulkopuolella.

Toivottavasti just sulla on ollut kiva wappu ja vappupäivääsi on ehtinyt isäntä piristää vähintään yhdellä mukillisella sikistä!

Riemukkain vapputerveisin

Sonja Talosela
Päätoimittaja

puhiksen kuulumiset

Terve ja hyvää vappua!

Kevät on mennyt aivan mallikkaasti, mutta hujauksessa ja paljon on tapahtunut. Helmikuun ISW sujui mainiosti, vaikka viikko olikin raskas. Meiltä on ollut osallistujia myös ulkomaiden ISW:llä. Ollaan järkätty tapahtumia ja oltu myös Vuorimiespäivillä, mistä löytyykin ihan erillinen artikkeli tästä lehdestä. Huhtikuussa järkättiin Vapunaloitusbileet, Aamusitsit, Kaljaviesti ja tietenkin Vappulounas. Todennäköisesti Vappulounaan jäljiltä vielä on jäljellä ainakin pikkutumut. Tulkaahan myös vielä Kevätretkelle lauantaina 24.5. Suomenlinnaan! Kevätretken jälkeen raati siirtyy kesälaitumille itse kukakin tavallaan.

Kesän tavoitteena on viettää kesäpäivät heh :-)

Tätä kirjoittaessa olen wappusitseillä hakemassa vauhtia ja fiilistä, ja tätä lukiessasi olen vauhdissa ja fiiliksissä (toivottavasti). Syksyl jatketaan harjoituksia ainakin Rapujuhlien, Koeporauksen ja Vuosijuhlien merkeissä.

Moro, juokaa sikistä!

KP'25

kirjoittanut Jade Lehtonen, Juho Paananen, Oskari Airila ja Siiri Olenius

Päivä 1

Infopakettissa oli ilmoitettu lähtö klo 12 eli **olkaa paikalla viimeistään 11.45**. Noh... akateemisesta vartista tuli akateeminen kolme varttia :) Yks belgialainen oli kaverinsa mukaan ”robbing a bank” (ettimässä tavaroita Aaronin kanssa).

Bussissa oli ennen ensimmäistä excua huolestuttavan hiljaista, syy saattoi olla edellisen illan toogabileissä. Yksi fukseista piti metallurgia-luentoa perheelleen ja kaksi fuksiä pelasi naama ruudussa kiinni haydayta (hihi) Greg (hayday) jakoi myös mielipiteitä.

Kumeralla opittiin kaikenlaista ja saatiin esitelmä jopa teksityksien kera. Fuksit ihmettelivät myös leijuja tölkkejä.

Pyynnöistä huolimatta Kumeralta ei saatu tehtaanpainoa eikä ollut edes piippua, mutta nostureita oli noin 30kpl. Sen lisäksi painavimmat vaihdelaatikot olivat kymmenen tonnin luokkaa.

Bussimatalla Mikkeliin oli fuksihaastattelut, jossa kyseltiin kiperiä kysymyksiä kuten: ”How many pair of underwear you packed” ja ”Would you rather fight duck size horse or horse size duck” johon puhis Ollila vastasi ”Horse size duck because it’s smaller” ...häh?!

Päivä 2

Toinen matkapäivä starttasi edellistä napakammin: aamukuuden herätys sujui kevyesti, sillä (iso) osa seurueesta oli joko vielä hereillä tai puolivalveilla söngyissä. Bussissa muiden nukkessa raati hajoaa omiin VMP- ilmoihin. (vittu mitä paskaa?? Windows media player??!!1!!)

Mikkelin landella joku innokas koululainen halusi mukaan excubussiin. Jätettiin kuitenkin tienreunaan pakkaseen koulubussia odottamaan. Koulubussi seurasi meitä muutaman minuutin päässä.

Matkalla Ilomantsiin kaunis aurinkoinen talviaamu meni monilta aivan hukkaan. Suurin osa seurueesta yritti nimittäin suojautua poikkeukselliselta valoilmioilta käärimällä itsensä viltteihin tai kätkemällä kasvonsa pipon, hupun, verhon tai silmälappujen taakse.

Ilomantsin routaisen tien varrelta löysimme excukohteeseen Endominesin Pampalon kaivokselle. Kohteessa oli ehdottomasti paras murre tähän mennessä ja suurin osa fukseista oli aivan työhakemushousut jalassa valmiina kesätöihin.

Opimme myös, että lakkojen takia Pampalon yksi rikastevarastoista täyttyi niin pahasti, että he olivat päättäneet hiekottaa pihansa rikasteella (häviö melkein mitätön = $n \cdot \text{tuhat USD}$). Kultakaivos ihmetytti noin muutenkin: noin sadan työntekijän yritys valmisti vuonna 2024 ”vain” 420 kg kultaa.

Saimme excun jälkeen myös kunnollisen Ilomantsi kokemuksen. Söimme karjalanpaistia, karjalanpiirakoita munavoilla ja uunikermalohta Parppeenpirtillä, kauniissa hirsitalossa vaaran huipulla, josta näkymät veivät sanattomaksi.

Illaksi tulimme Joensuuhun, or to Joe’s mouth *tiršk*. Fuksit valoittivat yhden Joensuun baareista nimeltä Jet Set tai paikallisesti ”opettajien olohuone”. Tapasimme siellä paikallisia varhaiskasvatuksen fukseja, Mirellan ja yhden vanhan lukiokaverinkin. Kemman haalarin tökerö kopio (mikkelin jukurien eläköity pelipaita) koristi seinää. Löysimme myös pelloilta latuja ja tottakai testasimme, kuinka pitkälle lonkerotölkki liukuu ladulla. Videon saa pyydetessä TG @excelvastaava.

Päivä 3

Reissulaisten toiveisiin vastattiin, kun keskiviikkoamun herätys oli vasta kahdeksalta ja bussi lähti vähän ennen kymmenetä Joen suusta etelään. Lounastauolla yksi fukseista sai puhelun Endominesilta, jossa fuksi kutsuttiin työhaastatteluun. Fuksi iski kultasuoneen!

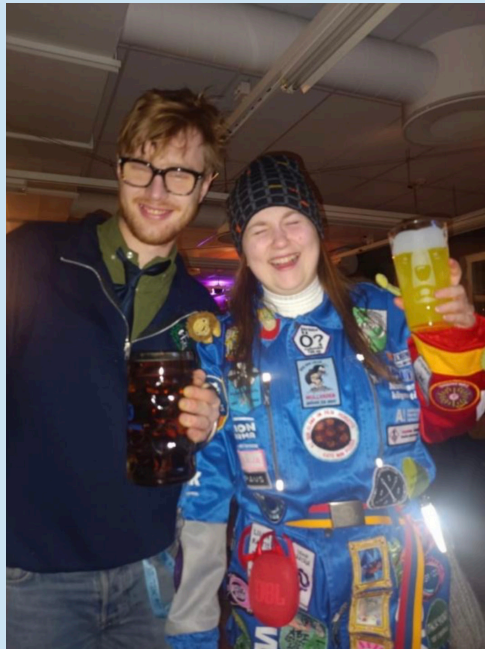
Lounaan jälkeen jatkettiin matkaa Lappeenrantaan Ihalaisen teollisuusalueelle kalkkikaivokselle. Kiersimme bussilla alueen yritysten rakennuksia katsellen ja pääsimme lopulta itse avolouhoksen reunalle. Kukaan Nordkalkin, Weirin tai Roxian yritysedustajista ei osannut arvioida kuopan tilavuutta. Onneksi toimituksessa muistettiin kartion tilavuuden kaava ja karkeasti arvioituna kuopalla on tilavuutta 25-40 miljoonaa kuutiometriä.

Kalvosulkeisten jälkeen suuntasimme Saimaan rannalle Roxian järjestämään saunailtaan. Kaikki saunassa käyneet (ja myös muut) saivat saunadiplomin (sentään jossain asiassa valmistuu). Todistussermoniassa suurimmat aplodit sai Hugo Hollannista.

Saunaa ja virvokkeita seurannut matka kohti lappeen Rannan majoitusta oli kuulosoluja koetteleva ja railakas.

Mainittakoon myös, että bussi tyhjjeni ennätysajassa osin kuskin kiireen sekä paikallisen yöelämän kiihkeän kutsun takia.

Hymni laulettiin G-pisteessä paremmin kuin kukaan muu.

Kämänen sanakirja: (tällä selviät tulevista ISW:istä)

Ranska-Suomi-Ranska:

vittu - putain

Fuck everybody - niquez vos mères

Hollanti-Suomi-Hollanti:

Turhaa kun ei kukaan oikeesti voi puhua noin!

Lontoo-Suomi-Lontoo:

Pullo vettä – bo’o o woa

Norja-Suomi-Norja:

Sama kun ruotsi jos et osaa ruotsia.

Fuksien toteemiraatilainen:

Jade: Sonja, koska fukseus ja yhtä vähäiset yöunet

Juho: Aapo, koska miehellä on syvempi karisma kuin mikään kaivos

Oskari: Elias, koska rahiksella on käsiraudat (koska fuksit saa)

Siiri: Ossi, koska aina tulee vedettyä liikaa + se antaa (viitan)

Fuksien vinkit kp:lle:

- Älä kysy kenenkään akateemista ikää
- Älä suotta pakkaa omia juomia
 - **ÄLÄ** ota omaa makuualustaa, koska joudut nukkumaan lattialla
 - Jos haluat nukkua, pakkaa korvatulpat

Mikä on hollantilaiselle roskasäiliö, on belgialaiselle mahdollisuus

kirjoittanut Erkka Koskenniemi

GLÜCK AUF! sanoivat kaivosmiehet toisilleen vaihtaessaan vuoroaan, ja samaa me toivotamme tullessamme takaisin Alankomaista! Toisin kuin ISW Helsinki, ISW Delftiä ei järjestetä joka vuosi vaan kahden ja puolen vuoden välein, joten sinne pääseminen oli etuoikeus.

Mijnbouwkundige Vereeniging

Mijnbouwkundige Vereeniging eli MV eli Kaivostekniikan Yhdistys oli isäntinämmä siellä. 130 vuotta sitten perustettu kaivosopiskelijoiden yhdistys. Perinteet ovat säilyneet niin rauhan kuin sotien aikanakin. Heillä on jopa oma baari keskustassa, Het Noorden, jossa isäntämme hostasivat meitä parina yönä. Baari on kerran viikossa auki kaikille jäsenille ja oli sodan aikana resistanssin päämaja.

Vieraat: Ihaniem isäntiemme lisäksi meillä oli mukana neljä norjalaista, neljä belgialaista ja kolme brittiä. Ja me, kaksi suomalaista!

EXCURSIO (Virallista)

Toisin kuin Suomessa, pysyimme käytännössä koko matkan ajan Delftin kaupungissa. ISW oli ajoitettu olemaan samaan aikaan heidän puolivuosisjuhlatapahtumillaan, joten osallistuimme heidän vuosijuhlatapahtumiinsa. Tutustuimme yliopistoon, joimme heidän gaalassaan yliopiston baarissa ja osallistuimme symposiumiin, jossa oli luentoja eri aiheista, kuten turvallinen vedenalainen kaivostoiminta.

Keskiviikkona menimme Hitachin kaivinkone- ja piennosturitehtaalle. Kiertelyn jälkeen saimme leikkiä yhdeksällä kaivinkoneella kaksi tuntia!!! Olihan se meidän kaikkien insinöörien unelma päästä rakentamaan hiekkalinnoja kaivinkoneilla :D

Eli käytännössä viiden päivän excut tiivistettiin kahteen päivään. Sitten jäljellä oli enää hauskanpitoa ja Grand Miners Ball!

EI HELVETTI, eli se hauskanpito XD

Kalja (Erkka)

“Yeah we do not drink anything but beer”, sanoi hollantilainen minulle toogabileissä. “Piru”, vastasin minä ja ajattelin, että otan lonkkua mukaan.

Ennen matkaa törmäsin kahteen raatilaistemme. He kauhistuivat ideastani ottaa lonkkua mukaan ja sanoivat, että nyt opit juomaan kaljaa! Otin haasteen vastaan. Otin mukaani kaksi lonkeroa hätätilanteiden varalle ja käytin ne samana iltana.

JOKAINEN aamu alkoi kellottamalla kaksi kaljaa puolen litran tölkeistä. Siellä on pelinä, että juo aina vasemmalla kädellä (oon vasenkätinen, ok) ja muista pitää pikkurilli tölkin alla. Jos et pidä, niin kuka tahansa saa täpäyttää sitä ja sitten kello tetaan. Kukaan ei pakottanut kellottamaan, mutta unohdin pikkurillini ja Sampolla oli haukan silmät, ja hän täpäytti heti.

Viikkoa myöhemmin treenattua tuli tarpeeksi, että pystyin ansaitsemaan kravattini! (juomalla kaljaa siitä, totta kai XD)

Ja kotona join ekan Sandelssini.

Erkka: “Oon ny juonut hyvää olutta. Sandels... ei ole sitä.”

Britit kanavalla (Sampo pelastaa)

Menimme paikalliseen opiskelijataloon juhlimaan osana vujuviikkoa. Sieltä lähtiessämme huomasimme, että kaksi brittiä oli jäänyt kanavan rannalle painimaan. Aloimme taluttamaan heitä himaan. Homma ei ollut helppo, sillä kun yhden sai liikkeelle, niin toinen pysähtyi. Kerran toinen heistä kuuli let's go, johon hän huusi "now?!" ja lähti kävelemään silmät kiinni kohti lyhtypylvästä. Lopulta kumpikin sammui.

Poliisi tuli katsomaan, olemmeko kunnossa. Kun he näkivät että olemme opiskelijoita ja kaverimme hengittivät, niin päästivät menemään. Sitten saimme kiinni pari paikallista isäntäämme ja heidän kanssaan kävelimme yömajaamme. Erkka menetti motinsa touhuun, mutta Sampo piti päänsä ja osasi nauraa asialle. Myöhemmin Erkkakin osasi nauraa asialle.

Lappeenrantalaista kulttuuria – nononono!

Sampo selitti säännöt Lappeenrannan klassikoille, kuten pomppa ja sauna-Klonkku. Isäntämme nauroivat brittitupsujen ilmeille jotka viattomina eivät osanneet edes kuvitella. Naurujatkui kunnes Sampo ehdotti demonstraatiota, ja isännät kirkuivat: "No no no no!"

Laulukulttuuria – *Daar hoog in de bergen*

Vertailimme laulukulttuuria. Vuorimiehillä on hyvän tavan ja kulttuurin mukaisesti Daar hoog in de bergen sivuillaan. Ja kaiken lisäksi meillä on siihen käsillä tanssi, jonka teemme kertosaakeessa: "van je hea hela hela hola he!"

Paikalliset eivät tanssineet sitä tai olivat unohtaneet. He ihastuivat siihen – tanssimme sitä viikon, ja lopulta meitä pyydettiin lavalle esittelemään koko killalle ja juhlavieraille! Olihan se aika jees :D

Grand Miners Ball – Se mikä on roskasäiliö.....

Kuten hyvän tavan mukaista, kaikki vieraat lauloivat ja antoivat lahjoja isännillemme. Suomessa käynyt raatilainen kysyi arasti, että annammeko “that terrible stuff we had to drink after every excursion?” Vastasimme innoissamme, että emme! Me annoimme suohautaa, kaivosopiskelijoiden perinnejuomaa, josta on vain 1/3 jallua. Teimme heille litran sitä, ja he tuhosivat sen kuudesta.

Aina löytyy se yksi raatilainen, joka on sankari ja juo kaikista eniten. Paha vaan, että sankaruudella on hintansa ja hän nukahti voimiensa loputtua. Koska olimme vieraita, päätimme kantaa hänet luoksemme nukkumaan. Kahdeksan meistä – neljä edessä, neljä takana – kantoi häntä.

Sitten belgialainen näki roskasäiliön. Hän tiputti pussin viereiseen säiliöön, toi sen roskiksen meille ja totesi: “Guys, we can carry him here!”

”Let’s do it, **GLÜCK AUF!**” Ja kannoimme hänet siinä puolisen tuntia, pidellen päätä pystyssä.

Britit alkoivat laulaa:

“What shall we do with a drunken miner? (3x), early in the morning”

“Put him to a trashbin to make him lighter (3x), early in the morning”

Klassikko oli syntynyt.

Eli kannattaa mennä ulkomaille kun on tilaisuus! Varsinkin DELFTIIN! Varsinkin Vuorimiesten kanssa!

GLÜCK AUF! GLÜCK AUF!

Notes boksi:

Opiskelijahintojen vertailu:

norjalaiset: 3 e per kalja,

suomalaiset 1.5 e per kalja,

hollantilaiset: 7 euroo, open baari.

belgialaiset: Itkivät ja nauroivat vaan.

Pro tip: ne ei juo minttuviinaa Euroopassa, mutta kaikki joille tarjottiin ihastu heti. Hollantilaiset juo salmaria mutta sitä myytiin vain shotin kokoisissa puolloissa, täh?

ISW MONS

kirjoittanut Claus Enckell ja Valtteri Vaarno

Yksiä Vuorimieskillan suurimpia rikkauksia on yhteistyö sisaryliopistojen järjestöjen kanssa ISW merkeissä. Tänäkin vuonna päästiin nautiskelemaan mitä perinteisintä ISW Mons reissua helmi-maaliskuun vaihteessa. Reissuun lähti kolme + 1 suomalaista, ja tässä pääsettekin kuulemaan kahden osallistujista kokemuksista reissun päällä.

Sunnuntai 23.2.

Lensimme sunnuntaina illalla Helsingistä kohti Belgiaan. Saavuimme Charleroin lentoasemalle, josta vaikeroiden lähdimme pohtimaan sitä, miten löydämme bussiyhteyden lentokentältä Monsiin. Onneksi olimme kuitenkin sen verran ajoissa paikanpäällä että pelivaraa oli ainoastaan yksi bussi, tämän jälkeen ratkaisu olisi ollut taksi tai liftaus, joista liftaus kuulosti toisen seikkailunnälkäiseen korvaan mahdollisuudelta. Löysimme kuitenkin bussiin, ja olimme kolmen vartin sisällä jo perillä Monsin asemalla. Tästä seurasikin ongelmanratkaisutilanne 2, missä meitä vastaan tuleva isäntäväki olikaan? Muutaman puhelun jälkeen totesimme, että olimme yrittäneet etsiä toisiamme eri puolilta Monsin juna-asemaa. Johtopäätöksen jälkeen tapasimme ensimmäistä kertaa aseman ylätasanteella, josta matka jatkui kohti Bar Polytechia ja ensitapaamista paikallisen hallituksen (Togé) kanssa. Paikanpäällä meitä tervehdittiin hanasta saadun virvoikkeen (Stella Artois) ja iloisen mielen kera. Ensimmäinen suomalaisvahvistuksista oli saapunut jo aikaisemmin paikanpäälle, ja hänestä oli onneksi paikalliset pitäneet oikein hyvää huolta kun hymy oli korviin asti näinä myöhäisillan tunteina kun saavuimme itsekin paikanpäälle.

Manneken Pis koristeltuna Polytech vaatetukseen.

Maanantai 24.2.

Maanantaina päivä alkoi varhain aamupalan ja lounasvalmisteluiden puitteissa. Pääsimme maanantaina eniten vaikuttamaan omiin lounaisiimme tekemällä täytetyt patongit tarjottavista antimista. Myöhäisillalla saapuneet allekirjoittaneet pääsivät tässä aamupalan yhteydessä myös tutustumaan muihin ulkomaalaisvahvistuksiin reissulle. Reissussa oli myös paikalla 2 Norjalaista, 3 Brittiä sekä 3 Alankomaalaista, joista 2 tulivat paikalle vasta keskiviikkona. Päivän ohjelma oli ekskursion täyteinen, missä päivä alkoi käynnillä kivilouhoksella, missä valmistettiin sekä murskettua että koristekiviä ja laattoja. Tehdaskierroksen aikana oli myös mahdollisuus päästä itse kokeilemaan kiven käsin kaivertamista. Iltapäivästä oli toinen vierailu vielä kanavalle, missä veneet nostettiin ylemmälle vedenpinnalle. Vierailujen välissä pidettiin pieni taskussa lämmitetyn patongin nautintatuokio, jotta kukaan ei näännyisi päivän aikana.

Illalla päästiin kokemaan ensimmäinen viikon iltaohjelmista. Maanantain iltaohjelmaksi oli lauluilta. Paikanpäälle oli kerääntynyt opiskelijoita ja meille oli myös tehty omat läsyt illan lauluista. Tämän illan aikana saimme kokea täysin erilaisen tapahtuman verrattuna sitseihin. Tapahtuman idea oli hyvin yksinkertainen: Juodaan ja lauletaan, toisin sanoen lauletaan jotta voidaan juoda. Neljäs suomalaisvahvistus saapui paikalle juuri lauluillan alkuun, jolloin saatiin koko suomalaiskaarti kasaan viikolle. Ilta oli erittäin vauhdikas ja laulaa sai vaikka kuinka ja paljon. Opimme myös tämän lauluillan aikana paikallisten laulun sille, että juoma juodaan tyhjäksi. Kyseinen kappale saattoi ihan milloin tahansa lähteä käyntiin ja paikallisten lukkarimestarien illan tavoitteita oli saada meidät vieraat muistamaan ainakin tämä kappale.

Kun laulut olivat saatettu loppuun, oli paikallisilla sekä vierailija menoajalla kovassa vipellyksessä. Bar Polytech oli suljettu illalta, mutta paikalliset tiesi kyllä minne meidät viedä. Matka, joka tuntui pyhiinvaellukselta, toiselle puolelle Monsia vei meidät tilaltaan ja ilmapiiriltään ihan toisenlaiseen kellaribaariin (WaWa). Kyseinen paikka muistutti elokuvissa nähtyä betoni-bunkkeria, joka oli vedetty teknoreivimäiseksi sekamelskaksi, missä musiikki pauhasi, kaikki oli pakkautunut hermeettiseksi ihmismassaksi ja olutta sai enemmän kuin tarpeeksi sekä pyytämällä että pyytämättä. Toinen allekirjoittaneista huomasi nopeasti, että paikalliset tykkäsivät tyhjentää juomat yhdessä ja nopeasti, joten hän onnistui hetkellisesti linnoittautumaan baaritiskin vierustalle, kun useasta eri suunnasta moni tuli kysymään, haluaisiko hän ottaa yhden heidän kanssaan. Kuitenkin ilta jossain vaiheessa tuli päätökseen, kun totesimme, että meidän täytyisi herätä varhain aamulla seuraavan päivän ohjelmaa varten. Näin ollen pyhiinvaellus takaisin majoitukseen lähtikin käyntiin. Yksi meidän brittivahvistuksista oli illan menossa huomaamattakaan nautiskellut sen verran reippaalla tahdilla, että unohti miten jalat toimii ja hänet kuljetettiin käsikynkässä samalla kun yritettiin uudelleenopettaa, miten jalat toimivat.

Tiistai 25.2.

Tiistain päiväohjelma koostui kierroksesta ympäri Monsin ja Charleroin. Kierroksella päästiin tutustumaan tarkemmin kaupunkeihin ja näiden nähtävyyksiin. Päiväreissun aikana museokierroksen aikana paikanpäältä löytyi kissa, joka seurasi seuruetta koko kierroksen aikana. Kissalla oli myös erinomainen suuntavaisto, sillä tämä johdatti myös seurueen museossa sijaitsevaan publiin, missä seurue pääsi nautiskelemaan yhden (tai muutamat, kuka näitä laskeekaan).

Päivän iltaohjelma oli tällä kertaa yksiä viikon pääohjelmia, nimittäin tämän päivän ohjelmana oli Belgian Beer Party (BBP). Kyseinen tapahtuma järjestetään kerran vuodessa ja tapahtumaan osallistuu paikallisia opiskelijoita pari sataa. Tapahtumassa päästiin maistelemaan useampaa eri olutta, joissa oluet vaihtuivat puolen tunnin välein ja näiden vahvuus myös kasvoi illan edetessä. Näistä näki selvästi myös mitkä oluet olivat enemmän suosittuja kuin toiset, sillä jonot olivat välillä sen verran pitkiä, että kerkesi saamaan vain yhden mukillisen juotavaa ennen seuraavaa laatua. Osa oluista maistuivat mehulta, ja näitä myös kulautettiin kurkusta alas kuin ne olisivat sitä. Allekirjoittaneet saivat paikanpäällä nauttia enemmän kuin tarpeeksi hyvästä seurasta ja oluesta. Paikalliset olivat onnesta riemuissaan, kun pääsivät juttelemaan ja juhlimaan yhdessä vieraiden kanssa BBP:n merkeissä. Loppuillasta oli tunnelma ensiluokkaista ja allekirjoittaneet olivat myös siinä kunnossa että toinen hihitteli seinille ja toinen kompuroi ovesta sisään kun aika oli mennä nukkumaan.

Keskiviikko 26.2.

Keskiviikko aamu oli mitä rapein kun nousi ylös herätyksen soudessa. Suu oli kuiva kuin sahara eikä siinä vaiheessa ollut varmaa olisiko vesi vai olut se oikea ratkaisu siihen janoon mikä tuli vastaan. Toinen allekirjoittaneista kuitenkin osui hieman liian syvälle kurkkuun hammasharjallaan hampaita pestessään ja ryhtyikin tämän jälkeen harjoittelemaan norjaa, onhan se kuitenkin hyvä osata muita kieliä kun useasta eri maasta on porukkaa läsnä. Tästä olikin suunta aamupalan kautta kohti Brysseliä.

Brysselissä ensimmäisenä kohteenamme oli sarjakuvamuseo. Täällä pääsimme näkemään sarjakuvien historiaa ja kuinka moni maailmalla tunnettu sarjakuva on Belgiasta lähtöisin. Museon jälkeen pääsimme kokeilemaan paikallista street food mukailevaa pikaruokaa. Ruuan suolaisuus ja rasvaisuus osui juuri oikeaan sillä hetkellä, mutta tästä syntyi myös aivan mahdoton jano. Kysyimme muutaman vieraan kanssa isänniltämme, mikäli meidän olisi mahdollista pysähtyä kauppaan ostamaan vettä juotavaksi ennen seuraavaan kohteeseen ajautumista. Saimme myönteisen vastauksen ja seuraava asia mitä kädestä löytyikin oli muki täynnä olutta. Olimme myös saapuneet yhteen päivän pääkohteista, Manneken Pis. Patsas oli puettu Monsin yliopiston vaatetukseen ja tämän kunniaksi laulettiin patsaalla ”Chant de Polytech”, joka on paikallisen opiskelijajärjestön laulu. Manneken Pis kohdilla myös loput alankomaalaisvahvistuksista saapui paikalle.

Ilta oli aikaisempiin nähden paljon rauhallisempi. Kaikki olivat sen verran poikki edeltävän illan koitoksen jälkeen, että iltaohjelma oli rentoa oleskelua.

Brysselin näkymä kattoterassilta keskustassa.

Torstai 27.2.

Rennon keskiviikon jälkeen oli torstai päivään taas täysin uutta energiaa. Päivä käynnistyi ekskursiolla terästehtaalle ja iltapäivällä siirryttiin betonitehdasta ihmettelemään. Kumpikin tehtaista oli hieman kauempana Monsista, joten paikanpäälle jouduttiin matkustamaan vajaat puoli tuntia autolla.

Iltaohjelmanä torstaille oli Crasino, mikä nimeänsä mukaillen oli kasino-temainen ilta, jossa päästiin pelaamaan erinäisiä rahapelejä, joita voi kasinosta löytää. Peleistä voi voittaa pelimerkkejä, mitä pystyi käydä baarissa vaihtamassa juotavaan. Illan edetessä myös vieraat alkoivat oppia pelaamaan talon pelejä ja pelimerkkejä onnistuttiin myös haalimaan vino pino. Alankomaalaiset vahvistukset viikolle joutuivat valitettavasti kuitenkin jo lähtemään aikaisin perjantai aamuna, joten he antoivat lahjansa paikalliselle hallitukselle puolen yön aikaan. Delftin yliopiston opiskelijoiden perinteenä on tarjoilla lahjaksi geneveriä puukengästä juotavaksi paikalliselle hallitukselle kiitokseksi viikosta (välillä heillä on muitakin lahjoja annettavana, kuten solmioita ja taskumatteja). Koko vierasseurue hämmästyi paikallisen hallituksen ensiluokkaista suoritusta lahjan vastaanotossa. Yksi hallituslaisista tyhjensi peräti yhden kokonaisen puukengän yksin (tämä tosin osoittautui katalaksi päätökseksi tuntia myöhemmin). Lahjanannon jälkeen ilta jatkui aina yön myöhäisille tunneille asti.

Perjantai 28.2.

Perjantai päivänä meillä ei ollut aikaista herätystä, ja päivämme käynnistyi näin vasta lounaalla. Tämän jälkeen lähdimme kohti Monsin keskustaa ja käytiin vierailemassa muun muassa keskustan kellotornissa (Belfry of Mons). Pääsimme myös tutustumaan Monsin yliopiston sähkötekniikan laboratoriossa ja seuraamaan kokeita vanhalla laitteistolla.

Illalla oli aika saattaa ISW Mons päätökseen thanks giving tilaisuuden yhteydessä. Thanks giving tilaisuudessa jokainen vieraileva maa pääsee antamaan oman lahjansa, joka yleensä sisältää juoman, jotain pientä irtotavaraa sekä laulun. Norjalaiset tarjoilivat heille perinteikistä akvavitia, britit puolestaan giniä ja suomalaisvahvistuksina tarjoilimme suohautaa. Paikallinen hallitus vastaanotti lahjat kunniakkaasti ja tästä heidän iltansa sai nopeaa vauhtia eteenpäin. Hallituksen puheenjohtaja oli erittäin mielissäänsä siitä, että kaikki vieraiden tarjoilemat juomat olivat väkeviä, sillä hän ei pidä oluesta.

Thanks givingin aikana ja tämän jälkeen pääsivät vieraat myös kokeilemaan tiskin takana kaataa olutta tuoppiin. Allekirjoittaneet saivat myös koulutuksen paikan päällä seitsemän vaiheen Stella Artois kaadon tuoppiin. Toiselle allekirjoittaneista päätettiin pitää kovan koulun opetus ja hänet pistettiin juomaan tuoppinsa tyhjäksi joka kerta kun epäonnistui kaadosta ja aloittamaan alusta. Hän onneksi kuitenkin neljännen peräkkäisen epäonnistumisen jälkeen sai kiinni siitä, miten kaato onnistuu eikä tämän jälkeen pahempia epäonnistumisia tullutkaan. Ilta jatkui mitä railakoin mielin yhdessä vieraiden ja hallituksen kesken, kun juhlistimme ISW viikon päättymistä. Kuitenkin myöhäisillasta/aamuyön tunteina alkoi viikko painaa sen verran jokaista, että oli aika valua kohti unten maita. ISW viikon yhteiset kokemukset jäivät mieleen kuultamaan ja tulevat jäämään lämpimiksi muistoiksi itse kullekin.

Viikonloppu 1.–2.3.

Perjantain jälkeen oli viikon ohjelmat ohi, mutta matkapojat lähtivät vasta sunnuntaina aamupäivällä. Näin ollen piti lauantaille keksiä vielä jotain omaa ohjelmaa. Onneksi kuitenkin viikko oli sen verran pitkä ja perjantain pitkät loppurykäys vei viimeisetkin mehut matkapojilta, joten päivä menikin kutakuinkin levon merkeissä. Illalla kävimme kuitenkin kokeilemassa O’Tacos nimistä pikaruokapaikkaa, ja täällä nautitusta mättöruuasta ei nälkää enää tunnettukaan loppuillasta. Tyytyväisin mielin allekirjoittaneet menivät takaisin nukkumaan ja odottamaan seuraavan päivän paluulentoa. Sunnuntaina oli varhainen herätys, ja matka olikin Monsista takaisin Charleroihin, mistä lento lähti Helsinkiä kohti. Vielä Charleroin lentokentällä allekirjoittaneet nauttivat makuja BBP:stä, jonka jälkeen olikin aika nousta koneeseen ja palata takaisin suomeen opintojen pariin.

Viimeiset kommentit viikosta:

”Paljon en muista, mutta kaljaa sai”

”Miksi juoda vettä, kun on kaljaa”

”Olipa viikko, tarttis melkeen olusen tähän päälle”

”Olispa Stellaa aina saatavilla hanasta”

”Lauantai oli aika Via Dolorosa, mutta hengissä ollaan”

VIIKIN Wappuappro

Kaksi kampusaluetta erottaa vain otamadon mitta, joten piti hän sitä teekkareiden käydä tekemässä tarkempaa tuttavuutta Helsingin yliopiston puolella, ihan vain akateemisen uteliaisuuden tähden. Osa oli epähuomiossa erehtynyt saapumaan paikalle suoraan aamusitseiltä, rauha heidän sieluilleen. Sää oli valitettavan kostea, mutta sentään sade tuli alas vetenä, eikä lumena, niin kuin edellisenä vuonna.

Miksi Viikin wappuappro? Mitä odotat illalta?

Ida: Odotan illalta paljon. Pääsee näkemään uusia ainejärjestöjä, tai siis järjestöjä joiden olemassaolosta tietää, mutta toiminnasta ei oikeastaan tiedä mitään. Pääsee näkemään uutta ja mun mielestä tää Viikki on kauheen söpö alue. Täällä on hyvä approilla ja pääsee välillä pois Otaniemestä, Otaniemi on niin nähty. En sanonut tota.

Salla: Opiskelijahintaista myös

Ida: Opiskelijahintaista.. Approt opiskelijahintaisena on tosi jees, joten odotan kovaa humalaa. En sanonut myöskään tota ääneen. Odotan sitä, että pääsen hämmentämään ihmisiä sillä, että ne luulee mun olevan tko-äly opiskelija, kun mä oonkin puujiikoolainen **hahaa** Niin kukaan ei tajua kuka mä oon, kun mä oon vähän tällainen soluttautuja täällä näin

Matias: Hyvää poikkiteollista pöhinää

Santtu: Jaloviinaa

Elias: Halpaa viinaa

Sonja: Se on syy kaikkeen? Tai siis vastaus kaikkeen?

Ida: Tosi iso miinus, jos kalja ei missään maksa euroa

Tommi: Viinaa ja Elias

Elias Kallio

Kuulostaa vähä randomilta, olen inessä

13:39

Lopputuloksena paljon uusia ja vanhoja tuttavuuksia, liian halpaa viinaa ja sitsilauluja kärrysaunassa. C-grundin tanssilattian tuntumaa tuli epähuomiossa testattua turhankin läheltä ja osa viihtyi Viikissä pidempäänkin kuin oli ehkä alunperin tarkoitus. Erityiskehut Wiskille naulapelistä, joskin naulapeliä pelautettiin väärin. Wiskille sovittu lähetettävän kutsu naulapeliturnaukseen ensi vuonna.

Leimoja kerättiin tasaisen epämääräinen määrä väliltä 20–25 – osalla täysi passi ja osalla sinne päin. Erityisen mielekkäänä koettiin em. saunarastit, joita löytyi peräti kaksin kappalein. Ilmaista viinaa ansaittiin muun muassa oma-aloitteisesti yhteislaulaen.

- + asianmukainen, opiskelijan budjettiin soveltuva hintataso
- + lowkey rigged rastit ja leimojen ansaitseminen
- + myös muita tekkareita paikalla
- + monipuolisia rasteja: sauna, itse tehtyä olutta, vohveleita, jallubaari, naulapeli-ish, tukkihumala, mikrobien tunnistamista...
- + ainakin yksi äpy myyty
- + lennosta tekkareille sopivaksi modattu rasti: “tässä tulee tekkareille teekkarirasti”
- + C-grundi
- + ystävällisiä viikkiläisiä
- + ystävällisiä ei-viikkiläisiä

- tihkusade (silti parempi kuin lumisade)
- jonottaminen (ihmisten tehtäviensuorittamisnopeus ei vakuuttanut)
- ei näkynyt lehmää

“Viikki - missä approkierros ei ole pelkkää pellon tallaamista, vaan myös sielun viljelyä”

En oikeasti paennut vastuuta tai pepujen riggaamista mä vannon veli.

Excumestari maanpaossa

Osa 1, kotiutuminen Japaniin

kirjoittaut Alexander Lindholm

Heimoi vaan täältä puolelta maapalloa. Joulukuusta 2023 asti alkanut odotus realisoitui viimeinkin, kun vaihtoon lähtö Tokioon, Japaniin, koitti heti Vuorimiespäivien jälkeisenä maanantaina. Vuorimiespäiville osallistuminen kuitenkin vaati veronsa siinä muodossa, että suoran lennon sijaan pitikin lentää Etelä-Korean kautta mutta ehkä se oli sen arvoista.

Saapuminen

Itse saapuminen Japaniin sujui aika mutkattomasti; 13 tunnin lento Haneda vaihtui 12 tunnin lentoon Seouliin, 4 tunnin vaihto Seoulissa ja 2,5 tunnin lento Naritaan, mikä ei sinänsä ollut ongelma. Haastavaksi tuli osua Naritan lentokentällä samaan immigrationryysikseen kiinalaisten, korealaisten ja muutamien muiden kanssa. Eikä tässäkään olisi ollut ongelmaa, jos tulisi turistiviisumilla maahan, mutta vaihto-opiskelijana pääsee jonottamaan kiltisti long-term residency -jonoon, jossa oli sataa ihmistä kohden kaksi asiakaspalvelijaa. Olin

omissa aikatauluissani miettinyt n. 30-60min asiointia maahanmuuton tiskillä mutta siinä menikin lopulta 2,5 tuntia. Huvittavasti lentokenttäkin kerkesi soittelemaan, että koska tulen hakemaan laukkuni. Vaikea hakea, jos edessä on maailman hitaimmin toimiva byrokraattinen systeemi. Itse asiointi tiskillä oli kuitenkin 5min homma sisältäen sormenjälkien ja passin skannaamisen, parin lippulapun täyttämisen ja pariin kysymykseen vastaamisen. Ei mennyt aikataulu yhtään tiukille; pääsin hyppäämään lentokenttäjunaan 22:15 ja heti 23:15 olin asuntolalla. 23:30 olisi mennyt asiakaspalvelu kiinni, joten ei tarvinnut nukkua kadulla tai etsiä hostellia/airbnb:tä.

Jepjep kohta pois

Asettuminen

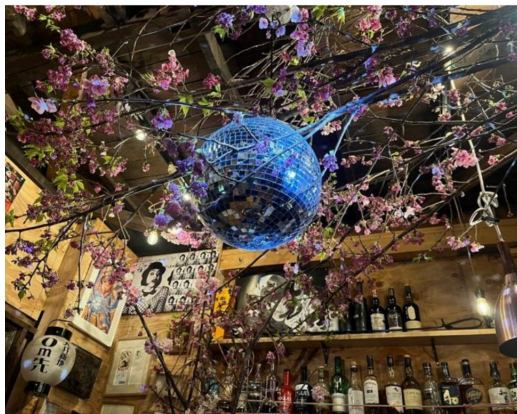
Ekat kolme viikkoa on mennyt lähinnä aloilleen asettuessa. Keskittyminen meni alkuun pakollisuuksiin, kuten puhelinnumeron hankkimiseen, asukkaaksi rekisteröitymiseen, ja ns. välttämättömyyksien löytämiseen. Siihen väliin on kuitenkin mahtunut aika paljon vain lähiöissä haahuilua, puistojen ihailua, äänestämistä, olutta, ruokaa ja sen sellaista. Turistirysät on vielä toistaiseksi jätetty väliin, sillä niitä kerkeää pällistelemaan toukokuussakin. Vapun nurkilla ei viitsi, koska Golden Week kutsuu kaikki ja niiden äiditkin kaupunkiin ja Tokio on tukossa turisteja silloin.

Naapuruston hyvät puolet:

- 24 h konbini eli pienmarketti samassa rakennuksessa kuin asuntolan ”South Building”, eli kauas ei tarvitse mennä löytääkseen iltapalaa
- 500 m päässä kaksi isompaa (aika pientä) supermarkettia
- Metroasema alle kilometrin päässä
- Rauhallinen ja nätti alue, jonka lähistöllä on paljon puistoja
- Puolen tunnin koulumatka

Naapuruston huonot puolet:

- Asuntola sijaitsee helvetillisen ylämäen päällä (20 m nousua 10° kulman ylämäkeen)
- Välittömässä läheisyydessä tylsäkö ravintolatarjonta
- Isommat kaupat 1–2 metroaseman päässä (välissä em. ylämäki syömässä motivaatiota)
- Kaikki iltatekeminen (pl. ravintolat ja yksi pubi) on vähintään 3 kilometrin päässä, joka on ikävissä ristiriidassa sen kanssa, että metrot ja junat lakkaa kulkemasta puolen yön aikoihin.

Opinnot

Valveutuneimmat lukijat ehkä tietävätkin, että Aallossa opiskelen Advanced Energy Solutions -tutkinto-ohjelmassa Energy Conversion Processes -pääainetta. Tänne lähdin opiskelemaan varta vasten ydinvoimatekniikan opintoja. Vaihtoon lähdön kriteereitä itselle oli:

1. Mahdollisimman kauas.
2. Jotain lisähyötyä ammatilliseen kehitykseen.
3. Kiinnostava maa.
4. Plussaa jos voi olla osallistumatta 20 v veetien kanssa sekoiluun. Sitä saa tehdä ihan riittävästi Suomessakin.

Japani täytti kriteerit aika hyvin. Tokion yliopistossa (ja ilmeisesti muissakin Japanin yliopistoissa) etenkin maisterivaiheen opinnot ovat jo hyvin tutkimusvetoisia, ja kurssien osuus 2 vuoden maisterin tutkinnosta on vain 30 opintopistettä (60 op suomalaisittain). Siksi vaihtoon lähtevä maisteriopiskelija pääsee etsimään itsellensä akateemisen ohjaajan jostain tutkimusryhmästä.

Luulin itse vaihtoon lähtiessä tätä enemmän muodollisuudeksi, niin valitsin vain professoriksi mielenkiintoisen kurssin vastuupettajan. Kurssin aihepiiri on ydinvoimaloiden kunnostus ja johtaminen.

Siltä pohjalta päädyin jäseneksi tutkimusryhmään, joka keskittyy tekoälyn hyödyntämiseen ydinvoimaloiden operaatioissa, kuten huollossa, vian löytämisessä sekä ihmisten toiminnan seuraamisessa. Ei ehkä ihan omaa alaa mutta minkä teet.

Kukaan ei pakota tekemään tutkimusta; opiskelijaviisumi edellyttää 10 tunnin luento- tai tutkimustyöosallistumista ja sisältö on aika itsestään kiinni.

Professori kuitenkin kyseli, jos minulta löytyisi mielenkiintoa osallistua tutkimukseen ja sopivan aiheen löytäminen onkin hieman selvityksen alla.

Seuraavaksi

Vaihto-opintojen itse opinnot loppuvat heinäkuun lopussa, ja opiskelijaviisumi sekä opintovapaa ovat voimassa syyskuun loppuun. Tarkoitus ja tavoite on olla täällä sinne asti ja matkustella, jos ei mitään pakottavaa syytä (raati ei ole sellainen) ole tulla takaisin Suomeen aikaisemmin. Sillä välin koitan nauttia maasta, kulttuurista jne. Palataan syksyllä uusien horinoiden kanssa asiaan.

28. - 29.3.2025

Vuorimiespäivät

kirjoittanut Aapo Haavisto, Henna Liljanko ja Saara Ollila

Saapui taas viikonloppu, joka kokoaa yhteen satoja vuorimiehiä ympäri Suomen. Vuorimieskillan raadin tehtävänä jo useamman vuoden ajan on ollut hoitaa infotiskiä Vuorimiespäivien perjantaina Vuosikokouksen ja jaostojen kokousten aikana. Tästä hyvästä raatilaiset pääsevät myös illallistanssiaisiin ja lauantain Iloiselle lounaalle. Illallistanssiaiset järjestettiin tänä vuonna ensimmäistä kertaa Finlandia-talolla ja Iloinen lounas tutussa Crowne Plazassa. Suuri kiitos Vuorimiesyhdistykselle, että pääsimme jälleen olemaan mukana Vuorimiespäivillä. Nämä olivatkin ensimmäiset Vuorimiespäivät kaikille viidelle osallistuneelle raatilaiselle.

Perjantai 28.3.2025

Perjantai starttasi kiltikseltä 6.30, kun haimme tarvittavat tavarat, kuten reilu 700 kpl nimipasseja ja Teemu Kerpun elämäkertomuksia (***Kantsii muuten hommaa kyseinen kirja itelle, lisätietoja killan nettisivuilta tai raatilaisilta***). Finlandia-talolle saavuttiin vähän ennen seitsemää ja alkoi infotiskin järkkäily.

Päivä sujui mukavasti ja hommat rullas mutkattomasti. Iltapäivällä kun hommat saatiin pakettiin, roudailtiin tavarat takas kiltikselle ja itse kukin valmistautui omalla tavalla illallistanssiaisia varten. Voittajan valinta oli ehdottomasti ottaa hotellihuone Crowne Plazan viereisestä hotellista. Illallistanssiaiset sujuivat loistavasti ja käsitykseni mukaan meidän pöytä ei ainakaan janoiseksi jäänyt. Kiitos kaikille janonsammuttajille! Oli upeaa tavata niin paljon uusia ihmisiä ja käydä mielenkiintoisia keskusteluja. Bändit olivat hyviä ja yritysedustajien kanssa päästiin twistaamaan tanssilattialla.

Jatkoille suunnattiin Kaarle XII -ravitsemusliikkeeseen, kavereitten kesken Kalleen. Eräs vuorimies päätyi ensiksi Storyvilleen, mutta erään yritysedustajan elämänfiofoinnin ja “*et sä huomaa et nää naiset ei oo kiinnostunu susta*” -kommentin jälkeen oli tämänkin vuorimiehen aika siirtyä Kalleen. Jatkoilla nähtiin upeita tanssimuuveja ja meno jatkui pitkälle yöhön.

Lauantai 29.3.2025

Lauantai-aamu alkoi hotellissa yöpyneiden osalta hotelliaamupalalla sekä Rikastus- ja prosessijaoston järjestämällä aamusaunalla. Saunassa sai hikoiltua eilisillan rippeet pois ja jo yksi ananaslonkero nostatti tunnelmaa kohti Iloista lounasta.

Lounaalle opiskelijoiden pöytäseurue saapui ajoissa!! (yhtä poikkeusta lukuunottamatta). Kuten edellisillan tanssiaisissa, myös lounaalla opiskelijoiden pöytä pysyi jälleen hyvin kylläisenä juomatarjoilujen suhteen. Jälleen käytiin hyviä keskusteluja eri yritysten edustajien kanssa. Kiitos jälleen janonsammuttajille!

Perjantai-illan rajuimmat bilettäjätkin tekivät välikuoleman hotellihuoneessaan ja palasivat takaisin Crowne Plazan Talvipuutarhaan jatkamaan juomien nauttimista. Iloisella lounaalla ei ollut virallisia jatkoja, mutta menijöille löytyy aina menoa, vähintään Otaniemestä jos ei muualta.

RAATI TESTAA:

minuuttikalja

Olipa kerran, ihan todella hyvä idea. Puolihuomaamattomasti oltiin päädytty tilanteeseen, jossa samalle päivämäärälle osui niin raadin käämpäpämpä, kuin myös minuuttikalja. Nuorina ja nohevina tultiin siihen tulokseen, että tottakai aktiviteetit on mahdollista yhdistää – “toi minuuttikalja on vaan tollainen pikku sidequest tossa ensimmäisen kolmen ja viimeisen neljän käämpäppäpporastin välissä”. Ja näin tuumasta toimeen:

Raati ennen ja jälkeen testaamisen.
Yleinen fiilis näyttää kasvaneen.

0 min: Tavoite? Miten olet valmistautunut? Miltä nyt tuntuu?

Elias: Tavoite on selvitä loppuun saakka. Mä oon valmistautunut ottamalla parit hyvät aikaisemmissa kämpissä tätä sivurastia varten ja mulla on taktiikkana juoda paljon seltzereitä ja pari muuta väliin

Sonja: Mä oon vähentänyt ruoan määrää ja syönyt energiatiheästi. Juomina seltzereitä ja yksi bisse. Fiilis on huikee

Saara: Tavoitteena 15 minuuttia. Valmistautunut sillä, että oon syönyt, mutta en liikaa. Taktiikka on seltzerit ja vichyvesi: en tiedä saako näin tehdä, mutta nyt teen

Aaron: Taktiikkana juonti ja olla oksentamatta, ihan hyvältä tuntuu vielä tässä vaiheessa

Henna: Tavoite on seltzer, bisse, seltzer, bisse. Tuntuu tällä hetkellä tosi hyvältä, bussimatkassa teki kyllä pahaa ja taktiikkana on go big or go home

Ossi: Tavoite on vetää 60 minuuttia oksentamatta. Taktiikka on puolet holittomia ja puolet holillisia. Hype

Jyry: Pelottaa, mutta kyllä se siitä

Äiti

Auts, kohta on hulpee olo!!!!

16.23

16 min:

Saara: Tosi hyvä fiilis ja edelleen mukana, koska teen hyvinvointisarjaa, eli juon joka toisen shotin. Alkuun lähdin suorittamaan tolla, että joka minuutti siihen seitsemään minuuttiin asti, mutta sitten päätin, että jos mä haluan suorittaa loppuun, niin mun on pakko vaihtaa taktiikkaa ja vaihdoin hyvinvointiliigaan.

Sonja: Mediavastaavan yleinen olotila on parantunut huomattavasti, tekee mieli tehdä x-hyppyjä

30 min: Miltä tuntuu? Mitä kommentteja? Miten menee?

Jyry: Yllättävän hyvä filis, mä pelkäsin. Alku oli vähän paha, mutta nyt tuntuu hyvältä.

Elias: Vähän pelottaa mitä käy viimeisen puolen tunnin aikana, mutta nyt vielä menee hyvin ja vahvasti

Sonja: Mulla menee ihan todella jees, yhteinen jumppatuokio tapahtuu 3 minuutin kuluttua

Saara: Mä oon tyytyväinen mun valintoihin, eiköhän jatketa

Aaron: Ihan hyvin, vatsa tuntuu ihan tyhjältä vieläkin

Henna: Tuntuu hyvältä. Seltzer oli ehkä vähän floppi, koska se ei tunnu missään. Ei ees okseta, what the fuck

Ossi: Menee hyvin ja thumbs up

42 min: Mikä on sun lempidippi?

Elias: Mennään american tai ranch, mä oon aika basic bitch näitten kans

Sonja: Pirkka roasted onion

Saara: Riippuu sipsistä, mutta roasted paprika tai sweet chili

Elias: Haluan muuttaa vastaustani, sun mutsis

Sonja: Ei se oo dippi ja mun mutsi lukee tän

Jyry: Ei mitään vitun tietoa

Ossi: Sweet and sour Hesburgerista

Henna: Ranch

Aaron: Sweet and sour

Jyry: Tarkennan vielä, hesen paprikamajoneesi

Elias: Tarkennan vielä, ei oo sun mutsi, koska yleensä **jotain tosi kyseenalaista ja painokelvotonta**

Saara: Ja tosiaan selvennyksenä, minä puhuin sipsidipeistä, mutta jos puhutaan dipeistä mitä tulee ranskalaisten kanssa, niin ehdottomasti hesessä se chilijutska

60 min: Kommentteja? Mikä fiilis?

Sonja: Nyt tuntuu yllättävän hyvältä, olis melkein voinut jatkaa sataan. Tää oli aika kevyt, kun mä olin optimoinut tän suorituksen

Saara: Hyvä Suomi! Mä tein ton hyvinvointisarjan ja olisin ehkä voinut testata vähän kauemmin normisarjaa, mutta en oo yhtään pettynyt ja oon tosi tyytyväinen itseeni ja joo, ei mitään, jatketaan eteenpäin

Elias: Vittssssdu, en oksentanut. En oksentanut, mutta kaikki asiat on asioita

Jyry: Kommentoin, Elias ottaa vielä viimeisen

Henna: Tosi hyvä fiilis. Tää seltzer + olut oli tosi hyvä. Tosi hyvä fiilis. Vähän hikattaa, mutta se on ihan fine

Aaron: Ihan hyvä. Vähän huppelissa ollaan, sen voin sanoa

Ossi: Ihan hyvä fiilis, siis ihan hyvin menee

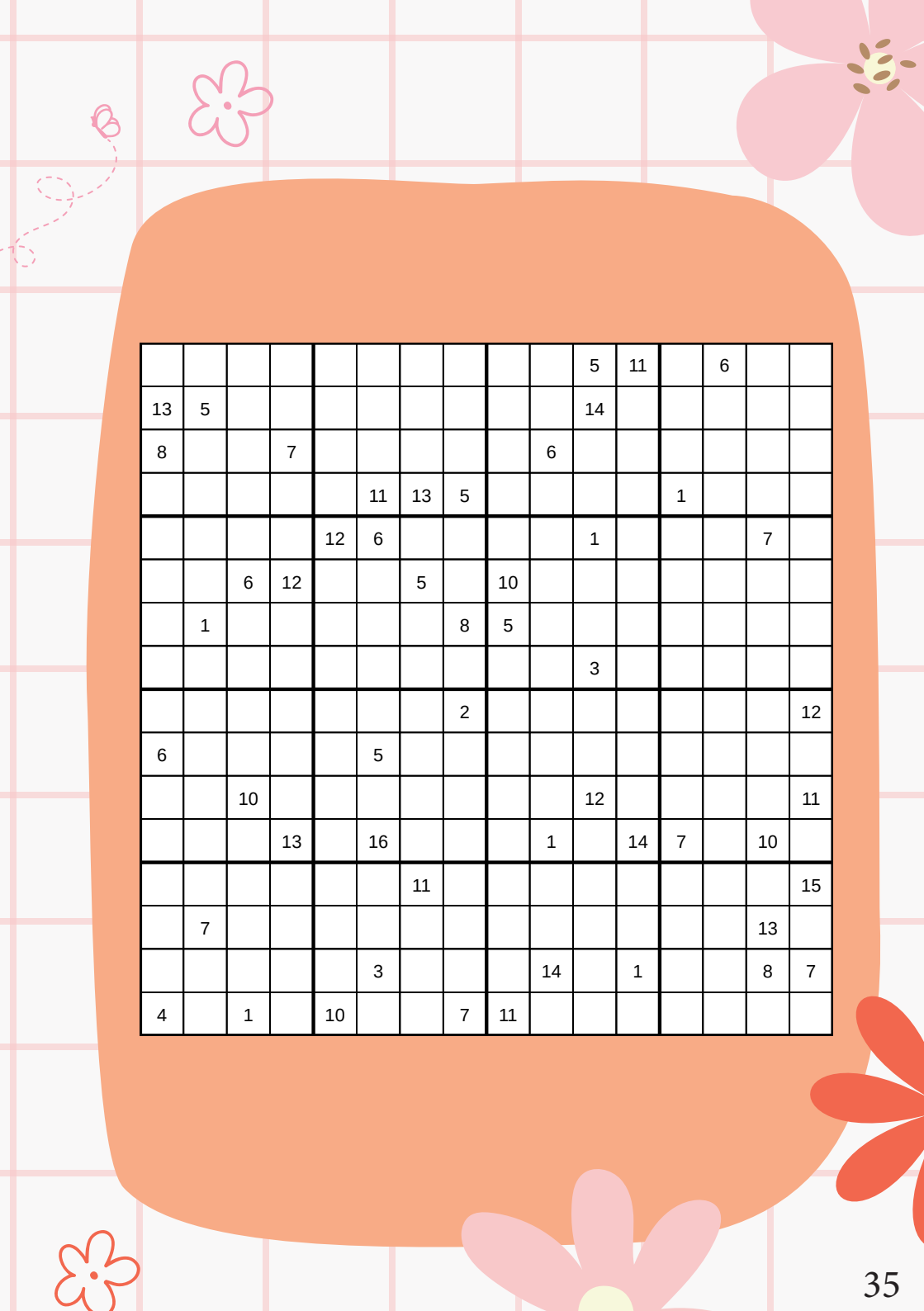
Allekirjoittaneen pitämät neljä pää-olkapää-peppu-jumppatuokiota olivat kisasuorituksen kannalta luonnollisesti olennaisessa roolissa ja takasivat koko raadin onnistumisen. Kaikki selvisivät 60 minuuttia oksentamatta, loppuillan tilastot ovat hämärän peitossa. Kämppäpämppä saatiin myös onnistuneesti työstettyä loppuun.

Minuuttikaljan jälkeen tunnelma jatkui tiettyyn pisteeseen asti kovin energisenä, ja tietyn pisteen jälkeen, ei enää aivan niin täysin energisenä

	9		8		6		5	
	6						9	
		1			4		7	
		3						
9					2		4	
7			2			9	8	

		3						
				5	6	2	7	
								8
					1			
			4		8			
1				2		8	4	
3	2	7						
9								

										5	11		6		
13	5									14					
8			7						6						
					11	13	5						1		
				12	6					1				7	
		6	12			5		10							
	1						8	5							
										3					
							2								12
6					5										
		10								12					11
			13		16				1		14	7		10	
						11									15
	7													13	
					3				14		1			8	7
4		1		10			7	11							

